

hvorunder de paagældende tidligere har levet, og 2) paa Grundlag af de derved indhentede Oplysninger og det gennem Opholdet i Fængslet erhvervede Kendskab til Fangen at hjælpe denne til straks ved Løsladelsen at komme ind i ordnede Forhold, samt 3) gennem Besøg og paa anden Maade at bevare Forbindelsen med ham, saa længe det anses for paakrævet. Denne Virksomhed, hvorunder vedkommende Funktionær bistaas af Fængselselskaber og lignende Institutioner, tillægges man i Udlandet den største Betydning, idet den er egnet til at modvirke de unges Tilbøjelighed til Forbrydelse. De private Foreninger, der støtter løsladte Fanger, savner ofte personligt Kendskab til den paagældende, forinden han ved Løsladelsen overgives til deres Forsorg, og de ved Fængslerne ansatte Tjenestemænd, der har et saadant Kendskab, vil ikke i nævneværdigt Omfang have Tid og Lejlighed til at tage sig af denne Forsorgsvirksomhed efter Løsladelsen.

Som bekendt optager Nyborg Straffeanstalt udelukkende unge Forbedringshusfanger, og ved Ordningen af denne Anstalt har man indenfor de af den gældende Straffelovgivning dragne Grænser tilstræbt, at den Behandling, Fangerne undergives, kan blive i Overensstemmelse med den opdragende Behandling, som Fangerne underkastes i de særlige „Ungdomsfængsler“, der findes i flere fremmede Lande, og Direktoratet for Fængselsvæsenet har lige siden Anstaltens Ibrugtagelse i 1913 næret Ønske om ogsaa i den ovenfor angivne Henseende at følge de udenlandske Anstalters Eksempel, saa meget desto mere som den Virksomhed, der udfoldes af Fængselshjælpen, hvis Støtte han i vid Udstrækning maa benytte, er saa godt organiseret, at den har tjent som Forbillede for Ordningen af lignende Virksomhed i andre Lande. Naar man dog ikke tidligere har stillet noget Forslag om til Anstalten at knytte en saadan Funktionær (der i Tyskland benævnes „Førsorgsbeamter“), skyldes det, at man ikke hidtil har været i Stand til at pege paa nogen, der kunde anses for egnet til denne Virksomhed, der kræver ganske særlige Kvalifikationer, og hvis Betydning staar og falder med den paagældende Person.

I dette Forhold er der imidlertid nu indtraadt en Forandring. Forstander for Landbrugshøjskolen for døvstumme ved Nyborg, J. Henriksen, som i de forløbne Aar har virket som Timelærer ved Nyborg Straffeanstalt, har nemlig meddelt Direktoratet for Fængselsvæsenet, at hans Arbejde ved Straffeanstalten ikke længere er foreneligt med hans Virksomhed som Skoleforstander, og staaende overfor Valget mellem at opgive enten sin Stilling som Forstander eller sit Arbejde som Lærer ved Nyborg Straffeanstalt har han udtalt Ønsket om at forlade nævnte Stilling for ved Straffeanstalten at overtage en Virksomhed som den ovenfor skildrede i Forbindelse med Arbejdet som Lærer ved Anstalten. Og da Forstander Henriksen har vist sig i Besiddelse af fremragende Dygtighed som Lærer for de unge Fanger — hvorfor man nødvendig ser ham forlade Anstalten —, og da man anser ham for at være vel egnet til den omhandlede Virksomhed, maa man anse det for ønskeligt, at han knyttes til Straffeanstalten, saaledes at han ved Siden af Virksomheden som Lærer ved Fangeskolen faar overdraget det ovenfor omtalte Hverv som Forsorgsmedarbejder ved Anstalten.

Ordningen skulde da nærmere gaa ud paa, at han i Almindelighed gav Undervisning hver Lørdag, Søndag og Mandag, medens han Ugens øvrige Dage var paa Rejse for at aflægge Besøg i Fangeres Hjem og hos de i Plads anbragte løsladte, med Hensyn til hvilken sidste Virksomhed han naturligvis maa tilvejebringe et nøje Samarbejde med det til Anstalten knyttede Fængselselskab, Fængselshjælpen og de andre Institutioner, hvis Bistand er nødvendig. Man anser det dog for rettest, at den nævnte Ordning indtil videre kun indføres forsøgsvis, saaledes at der ikke foreløbig gives Forstander Henriksen nogen fast Ansættelse.

Ordningens Gennemførelse vil kræve, at der ydes ham et aarligt Honorar af 3 000 Kr. — foruden Indtægten ved Timeundervisningen, der kan ansættes til 600 Kr. aarlig —, og at der gives ham et Frikort til Statsbanerne; til dette sidste og til Rejsediæter (8 Kr. pr. Dag) antages at ville medgaa i alt 2 600 Kr.

Efter at Justitsministeriet fra Finansministeriet har indhentet en Udtalelse, hvorefter dette Ministerium intet finder at erindre imod, at de til Ansættelsen af Forsorgsmedarbejderen fornødne Beløb søges bevilget, skal man anmode